

ДУХ ШУБІНА - ПОКРОВИТЕЛЬ ШАХТАРІВ

Місто Тернівка – це домівка шахтарів, місто сонця та тепла. Тут живуть гарні люди, що здобувають чорне золото. Тернівські родовища вугілля належать до Західного Донбасу. Маленьке містечко розташовано між вугільними шахтами «Тернівська» та «Західно-Донбаська».

Ще в 1950 році геологи відкрили поклади кам'яного вугілля в Тернівці, восени 1953 року була закладена експериментальна шахта «Тернівська», а значно пізніше стала до ладу і шахта «Західно-Донбаська» у 1979 році.

З початку заснування шахт ходило багато містичних історій, легенд та шахтарського фольклору, які передаються із покоління в покоління, зберігаючи власну самобутність, загадковість і унікальність. Шахтарі розповідали та вірили в існування невідчужливої людині

підземної сили, яка може згубити, а може пощадити, допомогти і принести щастя.

Так з'явилися легенди про Шубіна. Шубін – дух або господар шахт, володар підземних скарбів. Зазвичай добрий, але може бути й лихим. Шубін мешкає в глибинах шахт. У підземних виробках він стежить за діяльністю гірників, часто попереджає їх про небезпеку. Часом Шубін може вказати на нове місце, де розташований багатий вугільний пласт. Шахтарі вважають його своїм покровителем, вірним помічником і захисником. Багато хто вірить, що Шубіна потрібно обов'язково задобрити. Спускаючись в шахту, залишають підземному духу трохи їжі – щоб Шубін не ображався.

Шахтар Анатолій розповідає: «Коли я тільки прийшов працювати на шахту, то мій наставник одразу поділився історією про Шубіна. Був він звичайним гірником, якому доручали випалювати метан у виробці. Централізованого провітрювання чи датчиків газу тоді не було, перевіряли чи є небезпека примітивним способом: один із шахтарів одягав товстий кожух («шубу»), ліз у виробку і кидав запалений факел. Від вогню метан спалахував, після чого можна було провітрити лаву і рубати вугілля. Подейкують, ніби одного разу робітникові не пощастило: згорів живцем через спалах газу. Душа бідолахи навіки залишилася під землею — для того, щоб попереджувати колег про небезпеку».

Заслужений шахтар та краєзнавець нашого краю Федір Федорович, пригадує, як уникнув смертельної небезпеки. Під час роботи пересунувся на метр-два і на те місце, де він стояв за мить впала велика глиба.

- Мене начебто щось штовхнуло, повело і я відійшов. Якби залишився на місці, мене в живих вже не було б. Тоді я повірив в існування Шубіна, - розповідає шахтар.

А через тиждень від падіння глиби, загинув колега Федора Федоровича.

Є ще історія про Шубіна. Був на шахті керівник. Говорять, він був дуже добрий. І ось одного разу він спустився в ствол оглянути шахту і заблукав. Відтоді його ніхто не бачив. Але є повір'я, що його привид ходить шахтами і всіляко оберігає шахтарів. І якщо у вибої щось трапиться, то гірники вірять, що добрий Шубін їм допоможе та виведе із небезпечної зони. Але Шубін не лише оберігає, але й карає за недбальство у шахті.

У КЗ «Тернівський міський краєзнавчий музей» серед виставочного фонду є статуетка Шубіна, що дуже привертає увагу відвідувачів музею. Особливо діти, які з цікавістю слухають розповіді про легендарного покровителя шахтарів.

І нині шахти є «годувальниками», від яких залежить добробут родин гірників. Ми, тернівчани пишаємося нашими шахтарями – це батьки, чоловіки, сини, брати, які щоденно піднімають на-гора тонни чорного золота, дбаючи про збільшення економічного потенціалу країни та благоустрою нашої громади.

Сповідасмося і віримо що, добрий Дух Шубіна і надалі буде захищати шахтарів від небезпеки.

КЗ «Тернівський міський краєзнавчий музей»

Дмитрієва Ганна Анатоліївна,

краєзнавець Гапчич Федор Федорович